

BISER

Letnik XXVIII

GLASILO ŽUPNIJE KOTLJE

**Krasni majnik že razliva po cveticah žlahtni cvet
in pomlad vsa ljubezniva rojstva god obhaja spet.**

**Ptice glasno po goščavah slavo Jezusu pojo
in Mariji po dobrih venec šmarnice pleto.**

Biserna odeja krije gaj, ledine in polje.

Vsa drevesa v čast Marije

v cvetju nosijo glave.

**Srce moje pa raduje
in od veselja se topi,
čast Mariji oznanjuje,
za Marijo vse gori.**



Šmarnice

»Spet kliče nas venčani maj, k
Mariji v nadzemeljski raj. Cvetlice
dobrave si venčajo glave, raduje se
polje in gaj, raduje se polje in gaj.«

Mesec maj je po tradiciji s
šmarnicami posvečen misli na
nebeško mater Marijo. Tako
letošnji venčani maj ponovno
kliče tudi nas vse, stare in
mlade, da bi se ves mesec zbirali
ob Marijinem oltarju, jo častili,
prisluhnilni šmarničnemu branju
in ji prepevali litanije.

Ljudska pobožnost, kakor
pravilno imenujemo šmarnice,
je slovenska posebnost in jo
poznajo le malo kje po svetu. Ta
vsakodnevna pobožnost v čast
Mariji se v maju obhaja že več
kot 169 let. Imenuje se po
cvetlici, ki v tem času cvete. S
svojo lepo belo barvo in
prijetnim vonjem spominja na
nedolžnost in svetost, h kateri
nas nenehno vabi Jezusova in
naša Mati.

Branje je imelo preprost
naslov Šmarnice Mariji, naši
Materi, darovane. Ime
pobožnosti tako izvira iz imena
cvetic, ki maja najlepše cvetijo
in so jih prinašali Mariji; po
nekaterih virih pa bi lahko bilo

DUHOVNA MISEL

branje povezano tudi z
Marijinima praznikoma, ki so ju
ponekod imenovali tudi veliki
in mali šmaren. Z razmahom
pobožnosti se je pokazala
potreba po šmarničnem branju
in primernih pesmih. Prav
zaradi tega je slovensko
slovstvo dobilo največ
nabožnih pesmi.

Na Slovenskem se je
šmarnična pobožnost začela
med ljubljanskimi bogoslovci
(1851) in se hitro razširila po
vseh župnijah. Vse do
današnjih dni je ostala zelo
priljubljena. Vsakodnevno
obiskovanje šmarnic pa je
lahko za vsakega izmed nas
tudi lepa priložnost, da preko
Božje matere pri evharistiji –
sveti maši utrdimo prijateljske
vezi z njenim sinom, Jezusom.

Vzemimo si čas za
šmarnice, posebej otroci! Tako
bo pomlad za vse še lepša in
duhovno bogatejša. Radi se
priporočajmo Kraljici majniški,
da prispemo tja, kjer je večna
sreča doma.

»Le kliči nas, venčani maj, k Mariji
v nadzemeljski raj. Da večno
veseli Mariji bi peli, o Jezus, to
milost nam daj.«

Velika noč v slovenski literaturi

Nekaj dni pred veliko nočjo nas je Jezus povabil na večerjo. Brez skrbi, jaz častim, je rekel in nas odpeljal v en res nobel lokal, kjer moraš rezervirati mizo vsaj pol leta prej, tako da je večerjo očitno že dolgo načrtoval. In ni rezerviral samo mize, ampak celo posebno sobo. Počutili smo se zelo VIP. Ko smo sedli za mizo, sem opazil, da med nami ni Juda Iškarijota.

/.../ A bomo naročili? Jaz sem lačen. Apostoli so se poglobili v jedilne liste, mene pa je, priznam, vznemirjalo nekaj čisto drugega. Jezus, trinajst nas je za mizo. To se ne bo dobro izteklo.

Pomiri se, Grega, vse bo dobro, boš videl. Naroči in naj ti tekne. /.../ In tako smo jedli in pili, vsi dobro razpoloženi in najboljše volje. Le Jezus se mi je zdel nekoliko zadržan, kot bi ga skrbelo, kako bo plačal račun.

Medtem ko smo jedli, pa je vzel Jezus v roke kruh, ga razlomil in rekel: **Vzemite! Jejte!** To je moje telo. Jaz sem

živi kruh, kruh življenja. Kdor je od tega kruha, ne bo umrl.

Nato nam je dotočil vina v kozarce in rekel: Vzemite! Pijte! To je moja kri, ki bo prelita za mnoge, za vse vas. Če je kdo žejen, naj pride k meni in naj pije. Moje telo je resnična jed in moja kri resnična pijača. Kdor je moje meso in pije mojo kri, bo imel večno življenje in jaz ga bom obudil poslednji dan.

Pojedli smo vsak svoj grižljaj kruha, popili kozarček vina in ... Zavrtelo se mi je v glavi. Vino je bilo gosto in slano ... kot kri. In kruh v ustih je bil kakor žareče oglje. Nenadoma sem ... vsi smo z grozo in slastjo začutili, da se Jezus ukoreninja v nas – kot da se vrašča v našo notranjost.

Ste pojedli? je vprašal Jezus. Res niste več lačni? Ste nasitili in napojili svoje telo? Bo to zdaj dovolilo vaši duši, da me v miru poslušate? **Zatrepetali smo, kar nekoliko prestrašeni od čudnih besed, Jezusu pa je trepetal glas.** Prijatelji moji, bratje, poslavljam se od vas.

Odhajam! In če me ljubite ... /.../ če ste me ljubili, ne pozabite mojih besed. Ljubite se med seboj, kakor sem vas jaz ljubil. Lahko je govoriti o ljubezni, vendar ni vse, kar govorite o ljubezni, že ljubezen, je pa ljubezen vse, kar v ljubezni živite.

Umolknil je in slišalo se je le smrkanje in tiho hlipanje. Robustni, kosmati ribiči so bili

ganjeni. Čas je. Dopolnjeno je! Jezus je naglo vstal od mize in, ne da bi se poslovil, odšel v noč. Peter, Jakob in Janez so planili za njim, ostali pa smo brez besed obsedeli za mizo.

(Gregor Čušin: Evangelij po Čušinu, Založba Bogataj Idrija, 2021)

Dan prvoobhajancev

Sobota, 2. aprila, ura je devet. V Župnijskem domu na Ravnah se je začel otroški živ žav. 27 ravnanskih in 13 hotuljskih prvoobhajancev se je zbralo na pripravah na prvoobhajilno. Veselje in navdušenje, saj tako dolgo, da bi vmes bila malica, še nikoli niso bili pri verouku. »Ali si lahko prinesemo kaj za pojed, za posladkat?« so vpraševali. In v njihovih nahrbtnikih se je našlo kar nekaj sladkarij, ki so jih bili pripravljene deliti z drugimi. Sveže kifeljce iz

pekarne, nekaj sadja in sladkarij smo jim za malico pripravili tudi mi.

Začetne igre so dvignile še malo zaspano razpoloženje. Pesmi (že znane in še nekatere nove) so v dvorani Župnijskega doma glasno odmevale. Razdelili smo se v skupine. Ob svetopisemskih odlomkih o izgubljenem sinu, ovci, drahmi (kovancu) in cestinarju Zaheju so te glavnice hitro doumele, da ko mi delamo po svoje, ne upoštevamo pravil, ne ubogamo, skratka delamo

ZGODILO SE JE

grehe, smo izgubljeni, smo daleč od Boga.

Jezus - Bog pa nas išče in kliče nazaj. Lepa priprava na spoved, h kateri bodo kmalu prvič pristopili. V drugem delu pa težko pričakovana peka hostije, izdelava monštrance na kartonu, priprava prvoobhajilnega simbola in pisanje zahval Bogu. Ko so ob pol enih prišli starši, da smo skupaj v cerkvi zaključili, so otroci dejali: »A tako hitro je minilo?« Lepo je bilo slišati, da se niso dolgočasili in da je bilo fajn.

Zaključna predstavitev in molitev v cerkvi. Proti tabernaklju so postavljali stopinje, na katerih so bile njihove srčne in iskrene zahvale. Kako močna simbolika! Naši koraki so usmerjeni k Jezusu. Bog daj, da bi tako ostalo tudi po prvem obhajilu. Animatorke: ga. Suzana, ga. Katja, Alisa in Lena so pomagale sestavljati to veselo sobotno dopoldne s prvoobhajanci. Hvala.

Katehistinja Marija



SINODA VESOLJNE CERKVE

V župniji so od 24. februarja naprej potekali sinodalni pogovori. Predstavljamo izseke iz teh pogovorov. Vsaka skupina je ob prebrani Božji besedi in ob vprašanih razmišljala o naši skupni hoji.

Poudarki iz sinodalnega pogovora skupine KARITAS IN KOLPING na temo dobrotelčnosti. Pogovor smo imeli v ponedeljek, 14.3.2022. Udeležilo se ga je 10 članov.

DOBRE IZKUŠNJE SKUPNE HOJE

Slovenska karitas je zelo dobro organizirana, v župniji deluje karitas že 27 let, največjo skrb posvečamo starejšim (srečanje, obisk na domovih), sodelujemo pri župnijskih in škofijskih akcijah, za dobro se je izkazala pomoč starejši osebi za vstop v dom ostarelih, prevozi starejših, dobra je izmenjava mnenj in izkušenj, darujemo slovenski karitas in za misijone, skupina Kolping je dejavna, organizira veliko aktivnosti in prireditvev.

TEŽAVE ALI OVIRE PRI NAŠI SKUPNI HOJI

Smo manjša karitas; nimamo prosilcev; premalo je odnosov med nami in druženj; pomanjkljivo je, da se župnik po maši nima časa z nami podružiti; pri različnih delih včasih ne znamo stopiti skupaj

in podpreti delo; ne vemo, kaj bomo s praznim župniščem, trenutno sprašujejo po stanovanju za eno begunsko družino, na sploh Cerkev ne razmišlja, kaj bo s praznimi stavbami, ki pa so strošek; sodelavci tako pri Karitas kot pri Kolping smo starejši, eni in isti, mladine za nami ni, nekoč je bila mladina aktivna; moti nas, da pogrebi niso več v klasični obliki.

Kaj lahko posameznik ali kot skupina naredimo v naši župniji, da bi bila še bolj živa, da bi privabljali druge v našo občestvo?

Več se družiti; večkrat organizirati kakšna srečanja; skupaj načrtovati; se med seboj povezovati; povezovanje in sodelovanje med skupinami.

Marija Prikeržnik, katehistinja

BINKOŠTI

Jn 17,1 - 11a, Čakanje na svetega duha

Od Gospodovega vnebohoda do binkošti obhaja Cerkev devet dnevnic k Svetemu Duhu. S tem posnema apostole, ki so se po Jezusovem vnebohodu vrnili v Jeruzalem in so v zgornjih prostorih vztrajali v molitvi: » Vsi ti so enodušno vztrajali v molitvi z ženami in z Jezusovo materjo Marijo in z njegovimi brati« (Apd1,14).

V tej devet dnevnic s hrepenenjem pričakujemo, da bo prišel Sveti Duh nad nas, nad našo Cerkev, ki brez njega ne more obstajati, in na vsakega od nas, da bo oživelo posušeno in zakrnelo v nas.

Število devet ima lastnost preobrata, spremembe. Pripravlja novo podobo – kot otrok, ki potrebuje devet mesecev v maternici, da se rodi. Prapodoba vseh devet dnevnic pa so prav binkoštna devet dnevnic apostolov skupaj z Marijo in ženami, ki so spremljale Jezusa.

Pred binkoštni molimo za obnovo Cerkve in za svojo osebno obnovo. Tako Svetega Duha prosimo, da bi v nas ponovno priklical življenje, ki je sredi vsakdanjega truda izgubilo na moči. Mnogi ljudje danes hrepenijo po živosti in polnosti življenja. Občutek imajo, da je to, kar živijo, daleč od pričakovanih življenja v polnosti. Želimo si novega duha. In prav v dihanju, ki nas vsak trenutek napolnjuje, lahko zaslutimo, da nas Bog neprestano obnavlja z dihom svojega Duha.

Sveti Duh je hkrati pomočnik in tolažnik, je Očetov dar. Za nas je živi vir, ogenj, luč, ljubezen in maziljenje. Je vir življenja, iz tega vira lahko črpamo, ne da bi ga izčrpali, saj je božji vir.

Mnogi se danes počutijo preutrujeni, iztrošeni in izgoreli, ker morajo neprestano damo dajati. Zato prosim v teh dneh, da bi vir Svetega Duha v nas znova zažuborel, nas vedno znova osvežil in nam dajal moč. Daje pa nam tudi ogenj in luč, ki nas grejeta in razsvetlujeta. S svojim maziljenjem ozdravlja naše rane in nas pripravlja za naloge, ki nas čakajo.

Povzeto po: A. Grün, Izkusimo velikonočno veselje

OBVESTILA

21. maj, sobota – ob 10.00 slovesnost spovedi prvoobhajancev in njihovih staršev

22. maj, nedelja – ob 15.00 sv. maša pri sv. Neži

26. maj, četrtek – Gospodov vnebohod; ob 17.30 sv. maša

29. maj, nedelja – ob 10.00 slovesnost prvega sv. obhajila

12. junij, nedelja – ob 9.00 zahvalna sv. maša ob zaključku verouka

12. junij, nedelja – ob 16.00 v župnijski cerkvi na Ravnah zahvalna slovesnost zakonskih jubilarantov

Nasmejmo se

Ob Tiberijskem morju v Sveti deželi je čolnar romarjem ponujal vožnjo s čolnom. »Koliko stane vožnja?« je zanimalo romarja z Gorenjske. »300 €,« se je glasil odgovor. »Kaj, 300 € za 10 km!« se je razburil Gorenjec. Čolnar: »Ne pozabite, po tem morju je hodil Jezus!« »Ja, saj se sploh ne čudim - pri teh cenah!«



Dostojanstvo božjega otroštva sta prejela

3. Alex Weis; 4. Nik Medved



H Gospodu po večno plačilo je odšel

5. Janez Grobelnik; 83 let, Kotlje 34

Odgovorni urednik: Edvard Vajda, župnik
Lektorica: Irena Oder
Tiskanje: Župnija Ravne na Kor.

Uredniški odbor: Petra Jamnik
Kobolt, Janez Gorenšek,
Kristina Grabner
Naklada 70 izvodov

